

ת"ד 11318/05/17 - מדינת ישראל נגד אילן וקנין

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 11318-05-17 מדינת ישראל נ' וקנין

לפני כבוד השופטת הגר אדרי
המאשימה:
נגד
הנאשם:
אילן וקנין
מדינת ישראל

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום כתוצאה מהן נגרמה תאונת דרכים בה נחבלו הנאשם והנהג המעורב.

הנאשם אוחז ברשיון נהיגה משנת 1989 ולחובתו 11 הרשעות קודמות, לחובתו 2 הרשעות אחרונות משנת 2017, מסוג ברירת קנס ולפניהן עבירה משנת 2013 וישנות יותר. המדובר בתאונת דרכים ראשונה עבור הנאשם.

מתחם העונש ההולם כולל פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס בשים לב לכך שבגין הוראת חיקוק מספר 2, קבע המחוקק ענישת מינימום בת 3 חודשי פסילה בפועל בנוסף ליתר הרכיבים.

בשל וותק הנהיגה הרב והעבודה כי המדובר בתאונת דרכים ראשונה של הנאשם, עתרה המאשימה להסתפק בענישת המינימום ולהשית על הנאשם 3 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

מנגד, עתר ב"כ הנאשם שלא להשית עליו פסילה בפועל. ב"כ הנאשם ציין כי מדובר בתאונת דרכים שתוצאותיה קלות, כאשר ברוב התאונות מסוג זה המאשימה לא מגישה כתבי אישום לביהמ"ש בשל כך שהמעורבים מחליפים פרטים ביניהם ומדובר בעניין ביטוחי. עוד טען כי, הנאשם אשר נוהג כ-30 שנה, נכנס לצומת בזהירות המתבקשת אולם, הנהג המעורב נכנס לצומת מימינו מבלי להסתכל ובכך טוען לרשלנות תורמת, תוך שמפנה בדבריו לחקירת המעורב ע"י הבוחן. עוד טען הנאשם, בהזדמנות הראשונה, כי יש לו עדים לארוע, אולם הם לא נחקרו.

הנאשם גרוש ואב לילדים הגרים ביישוב קהילתי בצפון. הפנה לנסיבות אישיות חריגות והציג אישורים רפואיים. אימו עיוורת ואביו חולה סרטן הלב לב והוא היחיד המתגורר קרוב אליהם וסועד אותם בחוליים. כל רשיונו הוא פרנסתו. המדובר במעידה חד פעמית ובאדם לא מסוכן שיש ליתן לו עונש צופה פני עתיד.

הנאשם ביקש לומר דבריו, ניכר כי התרגש, הבין את חומרת העבירה, לקח אחריות על מעשיו והפנה לנסיבותיו האישיות המורכבות, תוך בקשת התחשבות שלא להטיל עליו פסילה בפועל.

כעולה מכתב האישום, הוראת החיקוק אשר יוחסה לנאשם מצויה בתוספת השניה של פקודת התעבורה ולכן, טומנת בחובה חובת פסילת רשיון נהיגה לתקופה שלא תפחת מ- 3 חודשים, וזאת בנוסף לכל עונש אחר. אולם, חובת הפסילה שקבע המחוקק ביחס לסעיף 38 (2) לפקודת התעבורה, אינה חובה מוחלטת והושאר שיקול דעת לבימ"ש במקרים מיוחדים ובהתקיים נסיבות מיוחדות, שלא להורות על פסילת רשיון הנהיגה בפועל.

אני סבורה כי במקרה זה מתקיימות נסיבות מיוחדות אשר מצדיקות ענישה מאוזנת, צופה פני עתיד וללא רכיב של פסילה בפועל.

הופיע בפניי נאשם נורמטיבי, נהג מקצועי בעל וותק נהיגה רב ועבר תעבורתי שאינו מכביד. המדובר בכשל ראשון מסוגו עבורו. התביעה לא הציגה תעודות רפואיות ודובר על כך שהנהג המעורב שוחרר עוד באותו היום וחבלתו היתה קלה.

לאור מכלול הנתונים שעמדו בפניי כמו גם עובדות כתב האישום, לא מצאתי עדות לרף רשלנות גבוה הנשקף מהנאשם, וזאת גם בהתחשב בחבלות הקלות שנגרמו לנהג המעורב אשר שוחרר מטיפול רפואי, כך נטען, עוד באותו היום.

זאת ועוד, מחד, המאשימה טענה לרף רשלנות גבוה אולם מנגד, משבחרה שלא לפסול את הנאשם פסילה מנהלית, משמע אף היא חשבה שלא נשקפת מסוכנות מהנאשם.

מבחינת נסיבות שלא קשורות לביצוע העבירה עצמה, הרי שהנאשם, סוכן שטח הנוהג 80,000 ק"מ בשנה כאשר סניף עבודתו המרכזי הוא ביבנה והוא מתגורר בעפולה. הנאשם טען בבכי כי מבקש להחזיר להוריו וכך עושה כאשר עומד לרשותם, כאדם היחיד אשר מסיע אותם לבדיקות כמו גם הוא זה אשר מוקפץ בלילה כשהאב מרגיש לא טוב היות ואחיו מתגוררים במרוחק מההורים.

אני סבורה כי פסילת רשיון הנהיגה של הנאשם תפגע במהלך חייו באופן מהותי. לא יהיה מי שיסעד את אביו במחלה הקשה ממנה סובל ומטה לחמו ייגדע באחת בשל העובדה כי נהיגתו-פרנסתו.

אבקש להדגיש כי אלמלא ותק נהיגתו הרב של הנאשם והעובדה כי עברו אינו מכביד והמדובר בתאונת דרכים ראשונה שלו שתוצאותיה קלות, הייתי דוחה את בקשת הנאשם ומורה על פסילה בפועל כפי שקבוע בחוק.

לאחר שהתרשמתי מהנאשם בביהמ"ש, מכך שהתרגש מאד ותיאר מצב משפחתי אישי קשה, כזה הקורא אותו לדגל, בשל היות אחיו רחוקים ואינם יכולים לסייע בזמן אמת, האמנתי כי הוא הגורם הראשון אליו פונים ההורים לסייע.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה של כב' השופט רענן בן יוסף, **בעפ"ת 58589/02/15 רוט נ' מ"י**. שם ביהמ"ש התחשב בכך שהנאשם הינו נהג מקצועי וכן בוותק נהיגתו כמו גם בממצאי החבלות שנגרמו ומצא לנכון להפחית מענישת המינימום שקבע המחוקק.

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, מצאתי אף לזקוף לזכותו את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה.

כפי שציין כב' השופט המר מבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעניינו של קלגסבלד: (קלגסבלד נ. מ"י ע"פ 31933/06):

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות... המערער לא ניסה לדחות את הקץ הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו, על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

לאור מכלול הנימוקים לעיל, החלטתי לעשות שימוש בסמכותו הייחודית של ביהמ"ש לחרוג מרף פסילת המינימום בנסיבותיו המיוחדות של תיק זה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ושקלתי את תוצאות התאונה, את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם, את העובדה כי מדובר בכשל ראשון מסוגו עבור הנאשם, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתו ועברו התעבורתי, את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. קנס בסך 1,800 ₪ שישולם עד ולא יאוחר מיום 1/1/18.

2. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.

3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע בכתב אשום זה. ההתחייבות תיחתם במזכירות בימ"ש זה בתוך 30 יום.

המזכירות תשלח לנאשם גז"ד ושובר התשלום לכתובת המופיעה בכתב האשום.

עמוד 3

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ח, 01 אוקטובר 2017, בהעדר
הצדדים.